Posl.br. P-621/2024

REPUBLIKA HRVATSKA
Općinski sud u Crikvenici
Stalna služba u Senju
Potok 1,53270 Senj

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Crikvenici, Stalna služba u Senju, po sucu Željku Čubrilu kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice JADRANKE ŠUPRAHA, OIB:35614887461, iz Rijeke, Luki 7, zastupana po punom. Marti Biondić, odvj. iz Senja, protiv tuženika GRAD SENJ, OIB:61106276570, Senj, Obala dr. Franje Tuđmana 2, zastupan po punomoćniku Ivici Begonji, odvj. iz Rijeke, radi utvrđenja prava vlasništva, na raspravi dana 09. listopada 2026.g. u prisutnosti tužiteljice, njenog punomoćnika i punomoćnika tuženika, na kojoj je sud zaključio glavnu raspravu, dana 12. studenog 2026. godine, javno objavivši

p r e s u d i o j e

Utvrđuje se da je tužiteljica JADRANKA ŠUPRAHA iz Rijeke, Luki 7, OIB 35614887461, dosjelošću stekla pravo vlasništva novonastale kč.br. 1061/12 Krasno, gospodarska zgrada od 57 m2, dvorište od 415 m2, ukupno 472 m2, a koja je nastala cijepanjem od osnovne kč.br. 1061/1 Jasenovica, pašnjak od 5141 m2 upisane u zk.ul.br. 993 k.o. Krasno, slijedom čega je ovlaštena zatražiti i ishoditi upis stečenog prava vlasništva na svoje ime uz istodoban izbris tog prava sa imena tuženika.

Obrazloženje

1.U uvodno označenoj stvari tužiteljica je ustala sa tužbom protiv tuženika radi utvrđenja prava vlasništva stečenog dosjelošću, nekretnina iz izreke ove presude. U tužbi tvrdi da je predmetnu nekretninu preuzela u posjed od svojih pravnih prednika, da je nikada nitko nije ometao u posjedu, pa je stekla pravo vlasništva iste, računajući i vrijeme posjedovanja svojih pravnih prednika. Predlaže da sud udovolji tužbi i tužbenom zahtjevu. Troška ne traži.

2.U svom odgovoru na tužbu tuženik se u cijelosti protivi tužbi i tužbenom zahtjevu. Drži da tužiteljica nije dokazala da je stekla pravo vlasništva dosjelošću temeljem odredaba Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima. Osim toga tužiteljica uz tužbu nije priložila niti jedan dokaz iz kojeg bi proizlazilo da ista ima posjed na utuženoj nekretnini. Naime, tužiteljica nije priložila povijesni posjedovni list, povijesni vlasnički list, kao niti uvjerenje iz kojeg bi proizlazilo da je nasljednica svojih pravnih prednika (rješenje o nasljeđivanju i dr.). Stoga se osporava da bi tužiteljica bila kvalificirani posjednik budući je imala dovoljno razloga posumnjati da joj to pravo ne

pripada pa je paušalna njena tvrdnja da je tek odnedavno saznala da se ta nekretnina vodi kao vlasništvo tuženika. Stoga predlaže da sud odbije tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti. Traži trošak parničnog postupka.

3. U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u vlasnički list br. 993 k.o. Krasno (str. 5 spisa), uvid u Izvod iz katastarskog plana (str. 4), saslušao svjedoka Stjepana Vukelića, saslušao tužiteljicu kao stranku, obavio očevid na licu mjesta u Krasnu, dana 3. travnja 2025.g. u prisutnosti vještaka mjernika Zdravka Pavelića, obavio očevid i opis lica mjesta te izvršio uvid u nalaz i mišljenje vještaka mjernika Geo-Horizont d.d.o.za geodetske usluge iz Otočca, od 18. travnja 2025. godine zajedno sa prijavnim listom podobnim za zk. provedbu (str. 34 spisa).

4. Na temelju ovako sprovedenog dokaznog postupka, ocjenom svakog dokaza zasebno i svih dokaza u zajedničkoj cjelini, a naročito uvidom u priloženu materijalnu dokumentaciju, iskaz vještaka mjernika Zdravka Pavelića, obavljenog očevida na licu mjesta te iskaza saslušanog svjedoka, kao i iskaza same tužiteljice, sud je utvrdio da je tužbeni zahtjev tužiteljice u cijelosti osnovan pa je istom valjalo udovoljiti.

5. Nesporno je očevidom na licu mjesta utvrđeno da se prijepor nalazi u mjestu Krasno, zaseok Ivetići. Prijepor se nalazi u neposrednoj blizini obiteljske kuće tužiteljice koja je njeno vlasništvo i predstavlja tzv. mirno. Prijepor je od kuće odvojen prilaznim asfaltnim putem i nalazi se sa sjeverozapadne strane predmetne kuće, a od iste je udaljen cca 40 m. Na samom prijeporu nalazi se objekat – stara štala veličine 4 x 7 m sa visokim kosim krovom, a sa sjeverne strane tog objekta nalazi se nadograđeni objekat – svinjac. Prostim očevidom utvrđeno je da se radi o starom objektu, starijem od 250 g. Sa zapadne strane prijepor graniči sa prirodnom međom – stijenama koje su obrasle u mahovinu, a na tom dijelu postoji nekoliko stabala bukve. Zapadni rub prijepora predstavlja prilazna kolska cesta te prijepor ide rubom te ceste. Istočni dio prijepora predstavlja neobrađena okućnica unutar koje su vidljivi tragovi stare đubrenice. Vidljivi su temelji nekadašnjeg objekta koji su očigledno stariji od 150 godina. Na tom mjestu prijepor završava do parcele u vlasništvu roditelja tužiteljice i to do samog mjesta ruba stare kameno-betonske šterne koja predstavlja tzv. mirno i u suvlasništvu je tužiteljice. Očigledno je da je prijepor u posjedu tužiteljice, sa starom cisternom, svinjcem i đubrenicom te očigledno predstavlja jednu cjelinu i jedno obiteljsko imanje.

6. Iz iskaza vještaka mjernika Zdravka Pavelića nesporno proizlazi da je parcelu potrebno cijepati i dodijeliti joj novi podbroj zajedno sa točnom oznakom zemljišta i površinom. Iz nalaza vještaka mjernika sa očevida proizlazi da je uvidom u prostorni plan prijepor unutar građevinskog područja, pa je prema prostornom planu moguće izraditi parcelacioni elaborat, da se uz prijepor nalaze čestice 1061/3 i 1061/4 kao i dio 1061/5 te parcele predstavljaju posjed tužiteljice, ali nisu predmet utuženja u ovom postupku. Iz njegovog nalaza od 18. travnja 2025.g. razvidno je da je od osnovne kč.br. 1061/1 nastala nova parcela (prijepor) i to kč.br. 1061/12 Krasno, Krasno, gospodarska zgrada i dvorište, u površini od 472 m2 (vidi str. 34-41).

7. Iz iskaza svjedoka Stjepana Vukelića proizlazi da ima svoju obiteljsku kuću u Krasnu, koja je udaljena od kuće tužiteljice cca 50m, pa je sa tužiteljicom susjed. Znade da tužiteljica živi u Rijeci, ali dolazi u Krasno u svoju kuću i na ovaj prijepor. Zna da je

ovu zemlju tužiteljica naslijedila od svog djeda, sada pok. Ivana Vukelića koji je preminuo unatrag nekih 20-25 godina te je na toj zemlji pok. Ivan imao jednu staru štalu, da je obrađivao ovaj prijepor, a u samoj štali da je držao kravu. Osobno drži da je zemlja koju je utužila tužiteljica, njeno vlasništvo, pa se u susjedstvu i šire drži da je to zemlja od tužiteljice i njenih pravnih prednika. Napominje da nije poznavao oca tužiteljice, da je čuo da se zvao Nikola – Nikica i da je isti umro, a nije ga viđao na ovoj zemlji. Tužiteljica prijepor održava, štala je zatvorena, a on ne zna tko ima ključ od te štale. Isto tako da je prijepor ograđen ogradom, ali ne zna tko bi tu ogradu postavio. Nadodaje da ne zna tko je upisan kao vlasnik u gruntovnici, ali zna da zemlju posjeduje tužiteljica i kada bi ga netko pitao čije je to vlasništvo, on bi odgovorio da je to vlasništvo tužiteljice. Točno je da blizu stare štale postoji i stara obiteljska kuća, a u njoj živi brat tužiteljice Hrvoje. Misli da je on ovaj prijepor prepustio svojoj sestri Jadranki, a ne može se izjasniti kolika je površina ovog prijepora.

8. Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je utužena nekretnina izvanknjižno vlasništvo njenog djeda, pok. Ivana i da je to njena zemlja više od 100 godina. Njezin djed Ivan Vukelić je umro u poznim godinama (misli da je imao oko 92 godine) i to negdje devedesetih godina prošlog stoljeća. Djed joj je govorio kako je to njihova zemlja, a radi se o kući, štali i zemljištu oko te štale. Za života je djed govorio kako će kuću ostaviti njenom bratu Hrvoju Vukeliću, a štala sa dvorištem da bi njoj pripala. Dakle, kada je djed to govorio očigledno je držao da je ta zemlja nesporno njegovo vlasništvo. Djed je cijepao drva uz štalu, održavao je dvorište, obrađivao vrt koji se tu nalazi, a u zaseoku Ivetići i mjestu Krasno su to svi znali i držali da je ta zemlja njegovo vlasništvo. Upravo iz tog razloga pok. djedu nikada nitko nije osporavao pravo na posjed. Sjeća se da je djed u štali držao jednu kravu, da je prijepor ograđen starim kamenim suhozidom koji se tu nalazi od pamtivijeka, pa drži da se radi o imovini njene obitelji preko 100 godina. Unatrag nekoliko godina u postupku adaptacije stare štale, provjerila je vlasništvo u gruntovnici te je utvrdila da se kao vlasnik istog vodi Grad Senj. Ostala je iznenađena tom činjenicom, pa joj nije preostalo ništa drugo nego ustati sa tužbom kako bi tu zemlju prepisala na svoje ime. Brat Hrvoje ostao je živjeti u kući i koliko ima saznanje, ta kuća je tzv. mirno i u njegovom je vlasništvu. Napominje da su ona i brat ovu zemlju dobili od pok. djeda, a sve iz razloga što je njen otac poginuo i to u dobi kad je tužiteljica imala samo tri godine, tako da pok. otac praktički i nije bio posjednik ove zemlje, već su ona i brat taj posjed uzeli od pok. djeda. Potražuje prijepor koji je na licu mjesta pokazala vještaku mjerniku, a radi se o zemlji koja je bila u posjedu njenog prednika. Točno je da živi u Rijeci, ali stalno dolazi u Krasno, održava ovu nekretninu, očisti je, u staroj štali, gdje ima sjenik, odlaže neke stvari i slično, ima ključ od štale koja se zaključava. Točno je da je iza pok. djeda vođen ostavinski postupak, da je doneseno rješenje o nasljeđivanju, da je predmet ostavinske imovine bila kuća, štala i zemlja, da su ona i brat naslijedili svaki u ½ dijela, da je dogovor između nje i brata bio takav da njoj pripadne štala i dvorište, pri čemu ona ne bi imala pravo na kuću. Ne sjeća se kada je doneseno to rješenje o nasljeđivanju, ali misli da je to bilo neposredno po smrti pok. djeda.

9. Prema tome, sud je nesporno utvrdio da je tužiteljica stekla pravo vlasništva dosjelošću predmetne nekretnine, pri čemu je sud u cijelosti poklonio vjeru iskazu saslušanog svjedoka, iskazu same tužiteljice te što se nema razloga posumnjati u vjerodostojnost i istinitost njihovih iskaza. Valja istaći da je osnovan prigovor punom. tuženika kako tužiteljica u spis nije dostavila povijesni vlasnički list, povijesni

posjedovni list, kao i dokaz o nasljeđivanju iza pravnih prednika. Međutim, teret dokaza u ovoj parnici je na strani tužiteljice, pa ista odlučuje koje dokaze će priložiti uz tužbu. No, unatoč tome, sud je iz iskaza svjedoka nesporno utvrdio da je tužiteljica nasljednica iza sada pok. Ivana Vukelića, svog djeda, da je ista posjednica, a da je Grad Senj nesporno upisan kao vlasnik predmetne nekretnine. U tom kontekstu i bez naprijed navedene dokumentacije sud je utvrdio da može relevantno odlučiti o tužbi i tužbenom zahtjevu i sa dokazima koje je tužiteljica prezentirala u spis, pa je unatoč nedostatku materijalne dokumentacije na koju se poziva punom. tuženika, tužbeni zahtjev i nadalje relevantan za presuđenje, slijedom čega je sud i odlučio kao u izreci ove presude.

10. Sud je utvrdio da je tuženik na utuženoj nekretnini samo formalnopravno upisan, da je tužiteljica stvarni posjednik računajući tu posjed i korištenje svojih pravnih prednika unatrag više od 100 godina, da je njen posjed kvalificiran tj. zakonit, istinit (nije pribavljen vis, clam i praeccario modo), pošten (possesio bone fidei) te da poštenje traje cijelo vrijeme, budući je tužiteljica ustala sa tužbom radi priznanja prava vlasništva onog trenutka kada je saznala da se kao vlasnik tih nekretnina vodi tuženik.

11. Za stjecanje prava vlasništva dosjelošću na ovakvoj vrsti nekretnina tužiteljica mora dokazati 40 godišnji kontinuirani i nesmetani posjed i to prije 6. travnja 1941. godine ne računajući vrijeme trajanja 1. svjetskog rata, a sve temeljem paragrafa 1485 i paragrafa 1477 Općeg građanskog zakonika. Kako se pravni propisi koji su bili na snazi na dan 6. travnja 1941. imaju primjenjivati u Republici Hrvatskoj kao pravna pravila ukoliko su u skladu s Ustavom i zakonima Republike Hrvatske temeljem Zakona o načinu primjene pravnih propisa donesenih prije 6. travnja 1941. (N.N. 73/91) to je očigledno da je pozivom na naprijed navedene paragrafe tužiteljica stekla pravo vlasništva dosjelošću, slijedom čega je valjalo udovoljiti tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti. Podredno se ističe da tužiteljica dokazuje stjecanje prava vlasništva dosjelošću i primjenom odredbe čl. 159 Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (N.N. 91/96 i dr.). Naime, tom odredbom samostalni posjednik stvari steći će dosjelošću vlasništvo ovakve nekretnine, ukoliko je taj posjed zakonit, istinit i pošten ili barem pošten u trajanju za koje je predviđeno dvostruko vrijeme iz tog članka, a radi se o proteku roka od 10 odnosno 20 godina neprekidnog, samostalnog posjedovanja. Ovo iz razloga što se radi o zakonom predviđenom roku dosijedanja koji se računa od dana 08. listopada 1991.g. kao dana stjecanja neovisnosti Republike Hrvatske. U tom periodu tužiteljica dokazuje kvalificirani posjed, budući se računa vrijeme posjedovanja od 08. listopada 1991.g. jer je predmetna čestica za cijelo vrijeme predstavljala tzv. društveno vlasništvo, odnosno vlasništvo jedinice lokalne uprave i samouprave.

12. Tužiteljica u ovom predmetu troška nije tražila, pa o istom i nije odlučivano.

13. Zbog svega izloženog valjalo je udovoljiti tužbi i tužbenom zahtjevu.

U Senju, 12. studenog 2026.g.

S U D A C :

Željko Čubrilo

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se izjaviti žalba u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste presude. Žalba se podnosi ovom sudu u tri primjerka, a o žalbi rješava nadležni Županijski sud u RH.

ŽELJKO ČUBRILO

Elektronički potpisano: 12.11.2026T09:51:54 (UTC:2026-11-12T08:51:54Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: f15a7649-105f-4211-b6ef-137222e7998a

Općinski sud u Crikvenici

Broj zapisa: **9-30890-0304d**

Kontrolni broj: **0bd57-d8c18-99654**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Crikvenici** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.